

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Literatura symfoniczna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Symphonical literature
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Andrzej Gładysz
---	--------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Ćwiczenia	15	IV	1

Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu historii muzyki i dziejów myśli o muzyce, zwłaszcza od XVIII w. oraz znajomość form i gatunków muzycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Znajomość najważniejszych dzieł literatury symfonicznej. Umiejętność klasyfikacji form i gatunków muzycznych charakterystycznych dla symfoniki. Umiejętność profesjonalnego omówienia dzieła symfonicznego w wystąpieniu publicznym. Przygotowanie profesjonalnego omówienia dzieła symfonicznego w publikacji naukowej.
--

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student prezentuje zaawansowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii symfoniki, form i gatunków oraz literatury symfonicznej. Student charakteryzuje kontekst historyczny i kulturowy towarzyszący przemianom stylistycznym muzyki symfonicznej różnych epok.	K_W04
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student rozpoznaje, analizuje i prawidłowo interpretuje różne formy i gatunki symfoniczne, przeprowadzając ich krytyczną analizę i interpretację w celu określenia ich znaczenia w świetle procesów historyczno-kulturowych. Student prowadzi dyskusję naukową, prawidłowo stosując terminologię muzyczną i muzykologiczną, dobierając strategie argumentacyjne i właściwie formułując wnioski	K_U02
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student dostrzega znaczenie refleksji muzycznej i muzykologicznej w zakresie muzyki symfonicznej dla kształtowania się kultury, wykazując gotowość do krytycznej oceny odbieranych treści. Student wykazuje gotowość do organizowania działalności związanej z kulturą muzyczną i podejmowania roli kierowniczej w zakresie realizowanych projektów.	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Powstanie i rozwój głównych form muzyki symfonicznej. Symfonia w okresie przedklasycyzyzm i w epoce klasycyzmu. Symfonia i poemat symfoniczny w XIX w. Literatura symfoniczna w XX w. Rozwój orkiestry symfonicznej. Analiza dzieła symfonicznego.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Metoda dyskusji	Obserwacja	Protokół
	Analiza dzieła sztuki	Referat	Wydruk
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza dzieła sztuki	Referat	Wydruk
	Metoda tutoringu akademickiego oraz peer tutoring	Obserwacja	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda pracy w grupach	Prezentacja	Protokół

Zajęcia mogą być realizowane poprzez udział studentów w wydarzeniach artystycznych (m.in. w oparciu o umowę o współpracy Uniwersytetu z Filharmonią im. H. Wieniawskiego w Lublinie w ramach projektu „Młody Meloman”).

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (prace cząstkowe, referaty, eseje, prezentacje, analizy, itp.). Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty przedmiotu (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach na przestrzeni danego semestru.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student prezentuje pogłębioną wiedzę z zakresu historii symfoniki, form i gatunków oraz literatury symfonicznej, precyzyjnie charakteryzując kontekst historyczny i kulturowy towarzyszący ich przemianom. Student potrafi bezbłędnie rozpoznać, przeanalizować i zinterpretować różne formy i gatunki symfonicznych z zastosowaniem zaawansowanej terminologii muzycznej i muzykologicznej. Student w pełni dostrzega znaczenie refleksji muzycznej i muzykologicznej dla kształtowania kultury, jest doskonale przygotowany do krytycznej analizy treści muzyki symfonicznej i wykazuje entuzjazm do organizowania działalności związanej z kulturą muzyczną.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student prezentuje wiedzę z zakresu historii symfoniki, form i gatunków oraz literatury symfonicznej i prawidłowo charakteryzuje kontekst historyczny i kulturowy towarzyszący ich przemianom. Student potrafi rozpoznać, przeanalizować i zinterpretować różne formy i gatunki symfonicznych z zastosowaniem fachowej terminologii muzycznej i muzykologicznej. Student w znacznym stopniu dostrzega znaczenie refleksji muzycznej i muzykologicznej dla kształtowania kultury, jest dobrze przygotowany do krytycznej analizy treści muzyki symfonicznej i wykazuje gotowość do organizowania działalności związanej z kulturą muzyczną.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student prezentuje podstawową wiedzę z zakresu historii symfoniki, form i gatunków oraz literatury symfonicznej, i umie ogólnie scharakteryzować kontekst historyczny i kulturowy towarzyszący ich przemianom. Student potrafi rozpoznać, przeanalizować i zinterpretować wybrane formy i gatunki

	symfoniczne z zastosowaniem podstawowej terminologii muzycznej i muzykologicznej. Student w niewielkim stopniu dostrzega znaczenie refleksji muzycznej i muzykologicznej dla kształtowania kultury, jest ogólnie przygotowany do krytycznej analizy treści muzyki symfonicznej i niechętnie wykazuje gotowość do organizowania działalności związanej z kulturą muzyczną.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student nie prezentuje wiedzy z zakresu historii symfoniki, form i gatunków oraz literatury symfonicznej, i nie umie scharakteryzować kontekstu historycznego i kulturowego towarzyszących ich przemianom. Student nie potrafi rozpoznać, przeanalizować i zinterpretować różnych form i gatunków symfonicznych z zastosowaniem prawidłowej terminologii muzycznej i muzykologicznej. Student nie dostrzega znaczenia refleksji muzycznej i muzykologicznej dla kształtowania kultury, nie jest przygotowany do krytycznej analizy treści muzyki symfonicznej i nie wykazuje gotowości do organizowania działalności związanej z kulturą muzyczną.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	15
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> [Hasło] Symphony w: The New Grove Dictionary of Music and Musicians, s. 812–849. Józef Chomiński, Krystyna Wilkowska-Chomińska, Wielkie formy instrumentalne, Kraków 1987 (fragmenty dotyczące symfoniki). Beata Stróżyńska, Symfonia w XVIII-wiecznej Polsce. Teoria, repertuar i cechy stylistyczne, Łódź 2015. Charles Rosen, Styl klasyczny. Haydn, Mozart, Beethoven, przeł. Rafał Augustyn, Warszawa-Kraków 2014. Ryszard Daniel Golianek, Muzyka programowa XIX wieku. Idea i interpretacja, Poznań 1998. Hasła z Encyklopedii Muzycznej PWM – dot. kompozytorów, których utwory są analizowane na zajęciach Partytury utworów analizowanych podczas zajęć
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> Wybrane tomy serii The New Oxford History of Music: t. 7 – The Age of Enlightenment 1745-1790; t. 8 – The Age of Beethoven 1790-1830; t. 9 – Romanticism 1830-1890 (fragment dotyczące symfoniki) Danuta Ambrożewicz, Realizacja programu Symfonii „Dantejskiej” Liszta, „Muzyka” 1989, nr 2, s. 15-35. Tomasz Baranowski, Wątek Mickiewiczowski w II Symfonii Gustava Mahlera, „Muzyka” 2003, nr 1, Wiesława Berny-Negrey, Architektonika symfonii Gustawa Mahlera, „Muzyka” 1977, nr 4, s. 38-59. Nicholas Cook, Przewodnik po analizie muzycznej, przeł. Stanisław Będkowski, Kraków 2014. Elżbieta Dziębowska, Problem kształtowania głównego tematu w VII Symfonii Szostakowicza, „Muzyka” 1957, nr 2, s. 44-60. Alicja Jarzębska, Problem kształtowania kontinuum formy w IV Symfonii Witolda Lutosławskiego, „Muzyka” 1995, nr 1-2, s. 135-154. Danuta Jasińska, Przejawy neoklasycyzmu w „II Symfonii Koncertującej” Michała Spisaka, „Muzyka” 1980, nr 4, s. 61-74. Jarosław Mianowski, Tonalny ethos w pieśniach i symfoniach Gustawa Mahlera, „Muzyka” 1993, nr 1, s. 3-38. Maciej Negrey, Hybrydyzacja form w symfoniach Antoniego Dworzaka, „Muzyka” 1977, nr 4, s. 60-75.

11. Hałyna Pobereżna, O programie VI Symfonii Piotra Czajkowskiego, „Muzyka” 1994, nr 1, s. 19-32.
 12. Antoni Prosnak, I Symfonia Sergiusza Prokofiewa, „Muzyka” 1956, nr 3, s. 92-106.
 13. Krzysztof Meyer, Związki pomiędzy muzyką Mahlera i Szostakowicza, „Muzyka” 1974, nr 4, s. 3-31.
 14. Jim T. Samson, Nowe tendencje w angielskiej muzyce orkiestrowej, „Muzyka” 1981, nr 2, s. 3-21.
 15. Donald Francis Tovey, *Essays in Musical Analysis*, vol. 1 Symphonies, London 1943.
- Dyskografia (płyty CD, nagrania z platform internetowych YouTube, Spotify) z utworami literatury symfonicznej.